

## СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Александър Асенов Воденичаров

член на научното жури, назначено със заповед №РД 38-353/7.07.2014г. на ректора на Софийския университет "Свети Климент Охридски"

**относно:** обявен конкурс от СУ „Св. Климент Охридски“ –ДВ, бр.33, 11 април 2014г., за заемане на академична длъжност „доцент“ по област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6. Право – Финансово право

**Единствен участник** в конкурса е Атанас Огнянов Симеонов, главен асистент в Юридическия факултет на СУ „Св. Кл. Охридски” .

**1.** Кандидатът притежава продължителен стаж като преподавател и юрист на практическа работа. След завършване на висшето си образование по специалност „право“, от 1999 г. до настоящия момент работи като асистент, старши и главен асистент в Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски”. Водил е семинарни занятия по финансово и данъчно право и е изнасял лекционни курсове по: митническо право, икономическа система на ЕС и правен режим на международните икономически организации. Д-р Атанас Симеонов е придобил научната степен „доктор по право" през 2008 г. въз основа на дисертационен труд на тема "Митническо задължение". Кандидатът е утвърден преподавател и участва активно в редица научни прояви. Анализът на представената в конкурса продукция показва, че той е сериозен и задълбочен автор с подчертани интереси в областта на финансовото право, административното право и правото на Европейския съюз.

2. За участие в конкурса д-р Атанас Симеонов е представил една монография и две статии. Съдържанието им е оригинално и не преповтаря разработките в дисертацията.

Монографичният труд „Тарифно класиране и произход на стоките съгласно митническото законодателство на ЕС”, изд. „Сиби”, София, 2014 г., ISBN 978-954-730-867-1 е в обем от 254 печатни страници. Той отговаря на изискванията на чл. 29, ал. 1, т. 3 от Закона за развитието на академичния състав на Република България.

Научните изследвания на кандидата се отличават с актуалността на предмета на изследването и практическото им приложение.

3. В цитираното изследване **всестранно и комплексно** е анализирано действащото митническо законодателство на Европейския съюз и неговото пряко приложение в България след приемането ѝ за пълноправен член на Общността.

Авторът обосновано критикува нормативната уредба, като извежда редица несъвършенства в нея. В резултат на извършеното задълбочено проучване той достига до редица **изводи с научно-практическа стойност** - липсата на единна система, която да гарантира висока степен на контрол спрямо въвежданите на територията на ЕС стоки; трудното осъществяване на комуникационно-административна връзка между митническите учреждения, действащи на териториите на отделните държави-членки, което води до влошаване на контрола (особено по отношение на стоките, поставени под режим „транзит“); бавните отговори на запитвания от митническата администрация на дадена страна до съответните компетентни органи на изпълнителната власт в друга държава - членка на ЕС; невъзможността за проследяване движението на стоките от митническото учреждение, пред което са представени, до получаващата митническа администрация и др. Авторът достига до верния извод, че следва да се изгради единна електронна система, която да гарантира незабавен достъп до информация и въз основа на

която в максимална степен да се гарантира митническият контрол. Приемането на изцяло нов Митнически кодекс на ЕС е факт, но забавянето на утвърждаване на нови правила за прилагането му все още е нерешим проблем за Институциите на ЕС.

Съдържанието на монографичното изследване не само съдържа теоретически обобщения, но е насочено и към обучение и подпомагане на работещите в митническата администрация.

В монографичното изследване са направени конкретни предложения *de lege ferenda*, за усъвършенстване на правната регламентация. Предлага се, обяснителните бележки към Комбинираната номенклатура на ЕС да имат нормативен характер. В изследването е предложено ново разбиране за същността на митата като вид публично държавно вземане. В този смисъл то се отличава с особености, не позволяващи поставянето му под общ знаменател с косвените данъци.

Приносните моменти в изследването са свързани с новото научно изясняване на понятието „общностни“ или „съюзни“ стоки; задълбочено е анализиран въпросът за произхода на стоките, като е проследена съвременната нормативна уредба. До настоящия момент цялостно проучване на проблематиката в тази сфера не е извършвано в българската правна система. На следващо място, работата предлага подробен анализ на въпросите относно издаването на обвързваща информация за тарифното класиране или произхода на дадена стока, продукт или материал. В тази насока е анализирана задълбочено действащата правна уредба, като едновременно с това са направени конкретни предложения за промяна в нея.

В своето изследване авторът правилно е насочил вниманието си и към работата на митническата администрация. В практически план е констатирал, че е необходимо по-стриктно изпълнение на задълженията от митническите органи във връзка с определяне на произхода на внасяните или изнасяните стоки на и от територията на Европейския съюз (ЕС), с цел

гарантиране в максимална степен на интереса на държавите - членки и ЕС. Вярно е приел, че трябва да се отчита, че предизвикателствата в тази част от дейността на митническите администрации са неизброими, защото производството на стоки в световен мащаб се развива с неимоверна динамика.. Напълно споделям извода, че е необходимо изграждането на система за постоянен анализ и същевременно постоянна преподготовка на служителите в митническата администрация, както предлага авторът, защото работата в системата на митниците трябва да бъде схващана не само като трудов, а и като постоянен и непрекъснат учебен процес. Този практически анализ е от особено значение и показва желание да се подпомогне работа на митническата администрация, с цел преодоляване на съществуващите недостатъци.

Теоретичният анализ на правните институти е подкрепен и с критично осмисляне на съдебната практика. Изследването е опряно на богат научен апарат – над 100 съчинения на български и чужди езици (руски, френски и английски).

**4.** В конкурса Атанаса Симеонов участва и с две статии.

Представена е статията „Последващ контрол на декларирането по чл. 84 и сл. от Закона за митниците” (сп. Съвременно право, брой 4, 2009 г.) в обем на 20 страници и статията „ВАС потвърди административен акт, въпреки че му липсват мотиви” (сп. Правен свят, Електронно издание, брой 9, 2011 г.). Двете статии имат практическа насоченост като освен теоретичното изследване на поставените научни задачи имат за цел и предлагане на решения за преодоляване на противоречията в съдебната практика по въпросите, предмет на разработките.

Може да се направи изводът, че всички научни публикации на кандидата са в областта на финансовото право, като в тях се прилага интердисциплинарния подход на изследване и използването на теоретични познания от други правни отрасли.

Научни трудове на гл. асистент Атанас Симеонов представени за конкурса, по качества отговарят на изискванията на закона. В тях се съдържат доктринални обобщения с практическа насоченост. Кандидатът е доказал своите възможности да формулира и аргументира научните си тези.

В заключение мога да подчертая, че гл. ас. д-р Атанас Симеонов притежава всички необходими професионални и лични качества за длъжността, за която кандидатства. Представени са научни разработки, които съдържат сериозни теоретически обобщения и са насочени към решаването на научни и научно – приложни проблеми с подчертана актуалност. Поддържаните тези съответстват на съвременните постижения в административноправната доктрина и по-специално във финансовоправната наука като ги развиват творчески. Ето защо считам, че кандидатът напълно отговаря на изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България и подзаконовите нормативни актове по прилагането му и си позволявам да изразя недвусмислено своето мнение, че д-р Атанас Симеонов следва да заеме академичната длъжност „доцент” по финансово право в Софийския университет „Св. Климент Охридски”.

28.08.2014 г.

София

проф. д-р Александър Воденичаров